

da se je vže popolno zdanilo. Ko je kralj videl, da petelin v resnici dan prikliče, ukazal je, da se dá Mateju pet tisoč zlatov iz zakladnice — a poleg tega naj se še dobro pogostí. Matej je pograbil denar, dobro se najedel in napisil, zahvalil se kralju in otišel.

Brata sta ga z radostjo vzprejela in dokaj časa so se imeli vrlo dobro. Ker pa z denarjem niso umeli prav gospodariti, pošel jim je dokaj naglo. Sedaj reče Mihalj: Bratje, sedaj idem jaz po svetu, da se ogledam po svojej sreči. Znabiti da tudi za mačka dobim toliko, kakor vaju kateri.

Zopet ga brata opominata, da naj gré dokaj daleč, kder so še glupi ljudje; v Čehih bi jih skoro ne našel.

Mihalj pobaše mačka v maliho in otide. Dolgo je hodil; slednjič dospeje v deželo, katere jezika ni umél. A predno je došel do glavnega mesta, privadil se ga je vže toliko, da se je za silo znal sporazumeti s prebivalec. Pred mestom ga sreča gospod in ga vpraša, kaj nosi v malihi?

„Mačka!“ odvrne Mihalj in mu ga pokaže.

„Aja, to je lepa živalica, a čemu je?“

„Miši loví; naj jih bode v hiši še toliko, ta žival vse ujame.“

„I hitro jo pobaši nazaj in hodi z menoj h kralju! Pri nas je namreč toliko miši, da nam Malone po mizah skačejo in kralj bi dal ne vem kaj, ako bi se komu posrečilo, da bi je preprodil.“

„Tú je gotova pomoč,“ odvrne Mihalj, pobaše mačka v maliho in hiti za gospodom.

(Konec prihodnjič.)

Listje in cvetje.

Drobline.

Umrla je po dolgo-trajnej in mučnej bolezni v 22. dan pretečenega meseca gospodinčna

Dragojila Milek,

učiteljica v pokoji.

Bila je rajnka prijateljica našemu listu in je tudi nekoliko mičnih sestavkov s podpisom Petrovna spisala zanj.

V miru naj počiva in blag spomin jej bodi ohranen tudi v našem „Vrteci.“

Sirotek.

Kaj se jočeš, oj sirotek,
Kaj ti srčece teží,
Saj mladosti dôba rajska
Se v solzicah ne topí.

Dobro vem za žalost tvojo —
Čutil vdarec si težák,
Ki namešal je bridkostí
Ti v život poprej sladák.

Mamica ti je umrla;
In po njej se ti solziš.
Priden bodi in pobožen,
Pa v nebesih jo dobiš!

Z. Ž.

Ptička.

(Ruski zložil A. S. Puškin.)

Brožja ptička ne poznade
Ni težave, ni skrbí:
Hišice za svoje mlade
Večnotrajne ne zgradí;
In na veji v noči spava,
Solnce krasno zažarí —
A iz grla Bógu slava
V pesnih milih se glasí.
Za vzpomladijo v prirodi
Znôjno leto prihití —
Meglo in viharje vodi
Jésen pozna do ljudíj.
Mraz pritiska na zemljána,
Ptička pa ga zapustí,
Morja preletí prostrana;
V jugu zimo preživí.

Z. Ž.

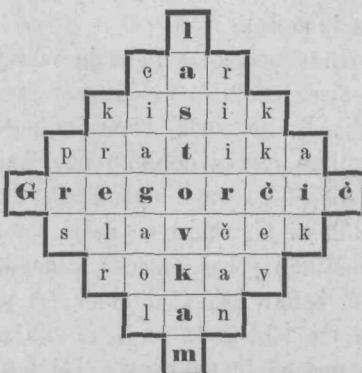
Nove knjige in listi.

* Zgodovina Cerkljanske fare. Spisal Ivan Lavrenčič. Založil Anton Goločič. V Ljubljani. Tiskala „Katoliška Tiskarna.“ 1890. 8°. 158 str. — To je naslov najnovješej slovenskej knjige, ki je bode izvestreno vsak Slovence vesel. Knjiga ima po fotografiji kako dobro izdelano podobo sedanje farne cerkve cerkljanske, tisek in papir sta nam zeló všeč in tudi cena je nizka. S to knjigo dobili smo deveti zvezek „Zgodovine farâ ljudljanske škofije“ ter želimo, da bi mu sledili kmalu še drugi. Knjiga se dobiva v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani in stoji nevezana 90 kr., trdo vezana 1 gld.

* Koroških bukvic slovenskemu ljudstvu v poduk in kratek čas izdaje in zaklada Filip Haderlap Jurjev v Čelovci, tiska J. Krajec v Rudolfovem, izišel je ravnomar 16. in 17. snopič. Cena snopiču po 10 kr.

Rešitev demanta v 7. „Vrtčevem“ listu.

Rešitev demanta:

Prav so ga rešili: Gg. Jakob Inglieč, naduč. v Idriji; Frančišek Pirc in Ivan Ilc, dijaka v Ljubljani; Miroslav Treven, Ant. Grum, Jan, Tratnik in Ant. Troha v Idriji; Janko Rupnik, uč. meš. šole v Krškem; Ferdo Vodopivec, uč. v Gorici; Rudolf in Viktor Andrejka, učenca v Ljubljani; Jož. Troha, uč. v Laškem trgu (Štir.); Emil Šinko v Središči (Štir.); Maks Vrezec, uč. v Ribnem; Stanko Gruden, uč. na Vrhniku; Jan. Fermeve, Jan. Stojan, Fr. Žličar, Jan. Peplnak, Jož. Škoberne, Fr. Gobec, Alojz Nendl, Marko Ipavie, Janez Dobovišek, Fr. Oset, Fr. Šef, Martin Srot in Karl Županec, učenci v Št. Jurji ob juž. žel. (Štir.). — Ivana Leben, gospoča v Horjulu; Fani Šentak, gospoča na Vranskem (Štir.); Friederika Kornpichl, Jadwiga Prager, Julika Rosner, Nežika Srša, Angela Višič, Marijca Fric in Matilda Maier, učenke v Ljutomeru (Štir.); Tomazina Treven, F. Aparnik, I. Medved in Fani Murnik v Idriji; Ana in Alojzija Vrečko, Matilda Velej, Jerica Jug, Marija Šešerko, Amalija Koser, Marija Knez, Milči Jare, Mici in Antonija Drozenik, Frančiška Gajšek, Marijca Omok, Marija Zupanec, Katra Čretnik, Fanika Žogan, Rozika Pisanec, Mici Mrayljak, Antonija Plausteiner, Cilika Lesjak, Tonika Čater in Josipina Jager, učenke v Št. Jurji ob juž. žel. (Štir.).

Rebus.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

, „Vrtec“ izhaja 1. dné vsakega meseca, in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Upravnistvo „Vrtčev“, mestni trg, štev. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdajatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.